

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. február 10.
Évközi 5. vasárnap

Az első halfogás

A mai vasárnapon a csodálatos halfogás történetét olvassuk Szent Lukács evangéliumából.

Ez az esemény nem egyezik meg azzal, amelyről Szent János számol be, s amely szintén a Genezáreti tónál történt, de már Jézus feltámadása után (Jn 21,1-14). Annál a jelenetnél a feltámadt Jézus jelenik meg a parton az egész éjszaka hiába fáradozó apostoloknak, de ők nem ismerik fel őt. Az ismeretlen személy kérésére mégis újra kivetik a hálót, amely azonnal tömérdek hallal telik meg.

Az első halfogás, amelyről Lukács evangélista számol be, mindjárt Jézus nyilvános működésének kezdetén történt. Saját hazájában, a názáreti zsinagógában – ahogyan ezt a múlt vasárnap hallottuk – Jézus nem aratott nagy sikert. A hitetlen és csodára váró názáretiek elutasították őt. Jézus ezután elhagyja a várost és a Genezáreti tó melletti Kafarnaumba megy. Itt egészen más a fogadtatás. Az emberek szívesen

mennek Jézushoz és örömmel fogadják őt. Az evangélista ezt írja: „nagy tömeg sereglett köréje, hogy hallgassa az Isten szavát” (Lk 5,1). Olyan sokan jönnek hozzá, hogy kénytelen bárkába szállni és a vízről tanítja az embereket.

Názáretben Jézus megdöbbsent az emberek hitelenségén, itt viszont hittel és engedelmességgel találkozik. Péter, a tapasztalt, hivatásos halász engedelmeskedik egy ácssegédnek, egy olyan személynek, aki ácsként dolgozott nevelőapja, Szent József mellett, tehát nem

értett a halászathoz. Péter ezt mondja: „Egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra kivetem a hálót” (Lk 5,5).

A hitnek és az engedelmességnek meg is lett a jutalma! Csoda történt. A halász-hálóban hirtelen annyi hal lett, hogy szakadozni kezdett. Péter azt gondolhatta korábban, hogy Jézus nem ért a halászathoz, hiszen az ő mestersége a tanítás. Most megtapasztalta, hogy Jézus nem csak a szavak embere! Ács létére többet tud, mint a tapasztalt halászok!

Bárkába szállt

A csodálatos halfogás története kapcsán érdemes nem csupán a csodára felfigyelnünk, hanem például arra a mozzanatra is, hogy Jézus „beszállt a bárkába”.

Ez a „bárkába szállás” egyrészt azt jelképezheti, hogy az Úr mindig az Egyház hajójában utazik. Sosem hagyja magára az Egyházat, amely az Úr parancsára újra és újra nekiindul, hogy kihajózzon a tengerre, elinduljon a világba és végezze az emberhalászat munkáját. Másrészt arra is gondolhatunk, hogy Jézus beszáll a mi életünk bárkájába. Személyes kapcsolatot szeretne mindenki, hogy érezzük közelségét, valahányszor veszélyben érezzük magunkat a világ háborgó vizén. Jézus minket is bátorít, hogy ne féljünk, mert ő velünk van.

Emberhalászok imája

Uram, Jézus! Nagy öröm él szívemben, mert emberré lettél, beszálltál életem hajójába és ezzel részt vállaltál életemből.

Azért teszed ezt, hogy velem együtt indulj a világ nagy tengerre felé. Emberi erőm sokszor kevésnek bizonyul. Kudarcs és sikertelenség ér nap mint nap, de a veled való találkozás óta újra erőt érzek magamban, és lelkesedést, hogy ismét érted fáradozzak. Taníts engem, hogy mindig engedelmeskedjek szavadnak és emberhalász legyek, aki bátran indulok az emberekhez, hogy hirdessem a te evangéliumodat.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

A HIT ÉVE 2012-2013

Évközi 5.

vasárnap

Iz 6,1-2a.3-8

1kor 15,1-11

Lk 5,1-11

Hétfő

Ter 1,1-19

Mk 6,53-56

Kedd

Ter 1,20-2,4a

Mk 7,1-13

Hamvazószerda

Joel 2,12-18

2Kor 5,20-6,2

Mt 6,1-6.16-18

Csütörtök, Szent

Cirill és Metód

ApCsel 13,46-49

Lk 10,1-9

Péntek

Iz 58,1-9a

Mt 9,14-15

Szombat

Iz 58,9b-14

Lk 5,27-32

Nagyböjt 1.

vasárnapja

MTörv 26,4-10

Róm 10,8-13

Lk 4,1-13